

Dosarul nr. 3ra-215/2022
2-20054038-01-3ra-23022022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: Al. Paniș)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Clima)

Î N C H E I E R E

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Vladimir Viscun,
în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată depusă
de Vladimir Viscun împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind obligarea
emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 1 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins cererea de apel depusă de Vladimir Viscun și s-a menținut hotărârea din 31 mai
2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a ț ă:

La 21 mai 2020, Vladimir Viscun a depus cerere de chemare în judecată, în procedura
contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale solicitând
anularea deciziei de refuz emisă de oficiul teritorial Criuleni al Casei Naționale de
Asigurări Sociale cu nr.32/2020/774 din 26 februarie 2020 și a deciziei Casei Naționale de
Asigurări Sociale nr.V-819/20 din 27 aprilie 2020 adoptată la cererea prealabilă, cu
obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite actul administrativ prin care se
va calcula, stabili și achita reclamantului, Vladimir Viscun, pensia pentru vechimea în
muncă începând cu 2 ianuarie 2020 având la bază informația din certificatul nr.30-9d/20-
17 din 27 ianuarie 2020, încasarea din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în
folosul reclamantului despăgubiri morale în mărime de 10 000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indică că la data de 28 ianuarie 2020 s-a adresat
către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Criuleni cu o cerere prin care a solicitat să-i fie
stabilită pensia pentru vechime în muncă în corespundere cu prevederile Legii asigurării
cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor
afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri.

A susținut reclamantul că prin decizia nr.32/2020/744 din 26 februarie 2020, i s-a
refuzat stabilirea pensiei pentru vechime în muncă indicându-se că nu sunt îndeplinite
condițiile art. 44 al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de

comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri.

A menționat reclamantul că este indicat ca temei de refuz faptul că nu este îndeplinită condiția prevăzută de litera b) al punctului 2 din Hotărârea Guvernului nr.78/1994 „cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului National Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare”.

A susținut reclamantul că s-a adresat cu o cerere prealabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale solicitând anularea Deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale oficiul teritorial Criuleni nr.32/2020/744 din 26 februarie 2020 cu emiterea unei noi decizii prin care reclamantului Vladimir Viscun i se va stabili pensia pentru vechimea în muncă având la bază plățile salariale confirmate prin certificatul din 27 ianuarie 2020 eliberat de Procuratura Generală a Republicii Moldova.

A indică reclamantul că prin răspunsul emis la data de 27 aprilie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a refuzat să emită decizia de stabilire a pensiei reclamantului, confirmând decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale oficiul teritorial Criuleni.

Cu decizia nr.32/2020/744 din 26 februarie 2020 nu este de acord, o consideră ca fiind una ilegală, invocând următoarele motive și anume că, la data de 27 iunie 2017 prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.275ef, reclamantul a fost detașat în cadrul Procuraturii Anticorupție pentru o perioadă de 5 ani. În corespundere cu prevederile articolului 34 al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016, privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, detașarea funcționarului public cu statut special, ca modalitate de modificare a raportului de serviciu, se efectuează printr-un ordin al angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta, cu acordul scris al funcționarului și în conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare, în perioada detașării, funcționarul public cu statut special își păstrează statutul special și beneficiază de drepturile stabilite prin prezenta lege și prin alte acte normative.

A susținut reclamantul că în corespundere cu prevederile alin. (5) al art. 34 al Legii nr. 288/16 decembrie 2016, privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, dacă salarizarea pentru funcția în care este detașat funcționarul public cu statut special diferă de cea de la locul de muncă de bază, funcționarul beneficiază de condițiile cele mai avantajoase.

A indică reclamantul că pe durata detașării i s-au calculat și achitat plățile salariale conform Legii nr. 355/2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar (în perioada de la 27 iunie 2017 până la 30 noiembrie 2018), a Legii nr. 270/2018 cu privire la sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar (în perioada de la 1 decembrie 2018 până la 31 decembrie 2019) și Legii nr.159 din 07 iulie 2016 cu privire la procuraturile specializate.

A mai notat reclamantul că în baza Ordinului nr. 1975-p, emis de Procurorul General, a fost dispusă încetarea detașării la Procuratura Anticorupție din data de 31 decembrie 2019, iar prin Ordinul nr.733ef din 30 decembrie 2019, emis de către șeful Inspectoratului General al Poliției, raporturile de serviciu a reclamantului cu Inspectoratului General al Poliției au încetat.

A menționat reclamantul că la momentul încetării raporturilor de serviciu, în corespundere cu prevederile articolului 34 al Legii nr.288/16 decembrie 2016, privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, reclamantul a acumulat vechimea în muncă necesară pentru stabilirea pensiei. De altfel acest fapt este menționat și constatat și în Decizia contestată, fiind vorba despre o vechime de 24 ani și 10 luni.

A indică că certificatul privind solda bănească pentru perioada 01 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2019 de la Inspectoratul General al Poliției solicitat în mod verbal de către executorul Casei Naționale de Asigurări Sociale oficiul teritorial Criuleni, menționează că Inspectoratul General al Poliției nu poate elibera un careva certificat privind solda bănească pentru perioada 01 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2019, care să confirme activitatea reclamantului Vladimir Viscun la Inspectoratul General al Poliției, deoarece Vladimir Viscun de facto nu a activat în această perioadă în cadrul Inspectoratului General al Poliției.

A susținut că a activat în această perioadă în cadrul Procuraturii, chestiune care a confirmat-o prin ordinele corespunzătoare, dar și prin scrisoarea din 10 martie 2020 nr.34/5-V-18/20 semnată de Șeful Inspectoratului General al Poliției.

Astfel a menționat că în corespundere cu prevederile articolului 72 al Codului muncii, salarizarea, în caz de detașare, va fi efectuată de unitatea la care va lucra salariatul. În cazul în care aceasta se află în imposibilitate de plată, obligația de retribuire a muncii prestate revine unității care a dispus detașarea cu dreptul la acțiune de regres împotriva unității în care a fost detașat salariatul.

În acest context a remarcat reclamantul că Casa Națională de Asigurări Sociale oficiul teritorial Criuleni nu a fost în drept să-i refuze reclamantului în calcularea pensiei, deoarece la data depunerii cererii la Casa Națională de Asigurări Sociale oficiul teritorial Criuleni acesta a întrunit toate condițiile legale necesare stabilirii pensiei pentru vechimea în muncă, și anume a avut deja acumulată o vechime în muncă de 24 ani și 10 luni, așa cum și a prezentat actul care confirmă sumele bănești primite în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu pentru ultimul an de activitate (01 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2019), chestiune confirmată prin certificatul eliberat de către Procuratura Generală. Potrivit prevederilor articolului 2 al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri care au dreptul la pensie li se stabilește pensie după eliberare din serviciu.

A mai menționat reclamantul că la emiterea deciziei contestate, Casa Națională de Asigurări Sociale oficiul teritorial Criuleni nu a luat în considerare prevederile art.72 din Codul muncii, art.34 din Legea nr.288/2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art.6 alin.(4) din Legea nr.159 din 087 iulie 2016 cu privire la procuraturile specializate, art.25 și art.26 din Legea nr.270 din 23 noiembrie 2018 cu privire la sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar.

Astfel, reclamantul a dorit să atragă atenția la pct.7 din nota la Anexa nr.6 din Legea nr.270 din 23 noiembrie 2018 în care este stipulat: „Clasa de salarizare pentru funcțiile de ofițeri, inclusiv de urmărire penală sau de investigații, de specialiști, detașați în

procuraturile specializate, se stabilește cu o majorare de 15 clase succesive față de cea stabilită în tabel pentru funcțiile similare din unitățile bugetare din care sânt detașați”.

A considerat reclamantul că, anume Procuratura Generală deține informația privind salariul calculat și achitat personalului și este în drept să elibereze certificate privind solda bănească pentru ultimul an de activitate (pentru personalul detașat pe un termen de 5 ani), fiindcă din salariile lunare ale acestora au fost calculate și achitate contribuții individuale la bugetul asigurărilor sociale și reținut impozit pe venit.

Prin hotărârea din 31 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Viscun împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ, obligarea recalculării pensiei, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Dispozitivul hotărârii din 31 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a fost notificat lui Vladimir Viscun la 31 mai 2021, fapt confirmat prin semnătura olografă aplicată pe recipisa anexată la materialele cauzei (f.d.97).

La 28 iunie 2021, Vladimir Viscun, reprezentat de avocatul Igor Trofimov a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 31 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 100)

La 13 septembrie 2021, Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a expediat pentru notificare lui Vladimir Viscun și reprezentantul acestuia avocatul Igor Trofimov copia hotărârii motivate a primei instanțe (f.d.118), care a fost recepționată de către ultimii fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d.125;127), iar la 19 septembrie 2021, Vladimir Viscun, reprezentat de avocatul Igor Trofimov, a depus motivarea apelului. (f.d.119-124)

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul depus de Vladimir Viscun, reprezentat de avocatul Igor Trofimov împotriva hotărârii din 31 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 1 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de către Vladimir Viscun, reprezentat de avocatul Igor Trofimov cu menținerea hotărârii din 31 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 141, 142-151).

Pentru a decide astfel instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 13 lit. a), 14 lit. a), art.44, art. 48 al Legii nr. 1544 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, prevederile pct. 2 lit. b) din Hotărârea nr. 78/1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, precum și prevederile art. 9 alin.(6) al Legii nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, și a reținut că în ultimul an precedent concedierii, apelantul, fiind detașat în cadrul Procuraturii Anticorupție, a beneficiat de salariu conform art.9 alin.(6) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, astfel solda bănească din care se calculează pensia în o astfel de situație este prevăzută la pct. 2 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994.

Instanța de apel a menționat că, întru satisfacerea cerințelor înaintate de reclamant, cadrul normativ aplicabil stabilește prezentarea unui certificat salarial ce reflectă salariul de funcție de la instituția de unde a fost detașat reclamantul.

La caz, Colegiul specializat al instanței de apel a conchis că, Certificatul nr.30-9d/20-17 din 27 ianuarie 2020 eliberat de Procuratura Generală, prin care se confirmă solda bănească a apelantului din ultimul an de serviciu, nu corespunde condițiilor prevăzute de lege și astfel, nu poate sta la baza calculării pensiei.

Astfel, Colegiul specializat al instanței de apel a subliniat că urmează a fi respinse argumentele apelantului reiterate în apel, ce sunt întemeiate pe prevederile art. 72 din Codul muncii, art. 34 din Legea nr. 288/2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 6 alin.(4) din Legea nr. 159/2016 cu privire la procuraturile specializate, Legea nr. 270/2018 cu privire la sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, deoarece toate actele normative indicate reglementează condițiile de salarizare a persoanelor detașate, dar nu condițiile de pensionare ale acestora.

Ca urmare, instanța de apel a constatat că actul contestat de către apelant este conform legii, iar argumentele expuse în cererea de apel nu sunt de natură să răstoarne soluția judecătorească dispusă de instanța de fond.

La 28 decembrie 2021, Vladimir Viscun, reprezentat de avocatul Igor Trofimov a depus cerere de recurs nemotivată, iar la 23 februarie 2022 a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 1 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea depusă de Vladimir Viscun împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea recursului și-au exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că, la examinarea cauzei nu a luat în considerație argumentele tuturor participanților la proces, nu au fost examinate și elucidate pe deplin toate aspectele, argumentele și probele prezentate, nefiind studiate minuțios actele normative în vigoare care reglementează obiectul litigiului, iar aceste încălcări ale instanței de apel au dus la soluționarea greșită a litigiului.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 1 decembrie 2021, dar la materialele cauzei lipsește notificarea de către Curtea de Apel Chișinău a dispozitivului deciziei contestate, însă decizia motivată a fost notificată avocatului Igor Trofimov, care acționează în interesele lui Vladimir Viscun la 11 februarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii anexat la materialele cauzei (f.d.

154). Astfel, recursul depus la 28 decembrie 2021 și motivarea recursului prezentată la 23 februarie 2022, este în termen.

La 24 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, a expediat în adresa Casa Națională de Asigurări Sociale copia cererii de recurs depusă de Vladimir Viscun, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului. (f.d.172)

La 15 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale, a depus referință prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de Vladimir Viscun. (f.d.174/175-177)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Vladimir Viscun inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vladimir Viscun.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Vladimir Viscun se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca -Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru